

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. —
 Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk —
 Poszczególne numery 10 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od
 jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.—
 marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Gazeta Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 78.

Puck, sobota, dnia 29 października 1921 r.

Rok 35.

Część Urzędowa

- Treść:** 691. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20. VI 21 w przedmiocie uproszczonego rozliczania podwyżek opłat dodatkowych, należnych od lokatorów w myśl art. 5 ustawy z dnia 18 XII 20 r. o ochronie lokatorów.
 692. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. IX. 21 w przedmiocie zaliczek na poczet podatku obrotowego, obowiązującego w b. dzielnicy pruskiej.
 693. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 27 VIII 21 w sprawie ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków w ogrodnictwie.
 694. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 IX 21 w sprawie wolnego handlu węglem.
 695. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 12/X 21 w sprawie kolekt Ogłoszenia.

691.

ROZPORZĄDZENIE

Rady ministrów z dnia 20 czerwca 1921 roku w przedmiocie uproszczonego rozliczania podwyżek opłat dodatkowych, należnych od lokatorów w myśl art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów.

Celem ustalenia sposobów uproszczonego rozliczania między właścicielami domów, a lokatorami podwyżek opłat dodatkowych, należnych od lokatorów w myśl art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. Rz. P. nr. 4 z roku 1921 poz. 19) — zarządza się co następuje:

§ 1. Ogólną sumę zwyżki rzeczywistych ponad normy z czerwca 1914 r. wydatków właścicieli domów na opłaty dodatkowe, określone w punkcie 1 art. 5 ustawy oblicza się na podstawie tych wydatków, poniesionych rzeczywiście za dany okres (miesiąc, kwartał). Suma powyższa będzie pobierana przez właścicieli domów od każdego z lokatorów w wysokości odpowiedniej, obliczonej na podstawie § 2, po upływie danego okresu, czyli z dołu, wraz z komornem za okres następny.

§ 2. W celu rozłożenia ustalonej za określony przeciąg czasu ogólnej sumy zwyżki wydatków na opłaty dodatkowe pomiędzy poszczególnych lokatorów należy powyższą sumę podzielić przez ogólną sumę komornego, pobieranego od wszystkich lokatorów domu w tym samym okresie czasu, i iloraz mnożyć przez sumę komornego, płaconą przez każdego lokatora. Otrzymane iloczyny określą sumę opłat dodatkowych, przypadające na każdego lokatora. W ogólną sumę komornego należy przytem wliczyć także kwotę, jakoby się należała tytułem komornego od pomieszczeń, zajmowanych przez właściciela domu lub przez jego zarząd.

§ 3. Wykazy obliczonych na podstawie § 2 opłat dodatkowych winny być wywieszane i stale utrzymywane w bramie domu (wzór w załączeniu).

Lokatorom służy prawo sprawdzania prawidłowości rozkładu i wyliczenia przypadających na nich opłat na podstawie rachunków i innych dotyczących opłat dokumentów, będących w posiadaniu właścicieli, względnie administratorów domów, którzy są obowiązani przynajmniej raz w miesiącu w dniu, wyznaczonym przez nich na ten cel, okazywać te dowody na żądanie lokatorów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent ministrów: Witos.

Minister sprawiedliwości: Sobolewski.

Minister spraw wewnętrznych: Skulski.

Minister zdrowia publ.: w. z. Chodźko.

Minister b. dzielnicy pruskiej: W. Kucharski.

Załącznik.

TABLICA I.

Wykaz opłat dodatkowych za (miesiąc, kwartał).....

	Na wodę i kanały	Na oświetlenie	Na usuwanie nieczystości i wod zużytych w miejscowościach niekanalizowanych	Na usuwanie śmieci	Na czyszczenie kominów	Na pół wynagrodzenia dozorecy	R a z e m
Suma wydatków rzeczywistych w..... 1921 r.							
Suma wydatków rzeczywistych podług norm z czerwca 1914.							
Ogólna suma zwyżki wydatków							

TABLICA II.

Wysokość opłat dodatkowych, przypadających do uiszczenia przez poszczególnych lokatorów w stosunku do komornego.

Nr. mieszkania	Wysokość podstawowego komornego według norm z czerwca 1914 r.	Wysokość komornego płaconego przez poszczególnych lokatorów	Przypada do uiszczenia z tytułu opłat dodatkowych
Ogółem			

692.

ROZPORZĄDZENIE

Rady ministrów z dnia 19 września 1921 roku w przedmiocie zaliczek na poczet podatku obrotowego, obowiązującego w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 18 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. nr. 64, poz. 385) i § 24 ust. 3 niemieckiej ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o podatku obrotowym (Dz. Ust. Rzeszy str. 779) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 61 przepisów wykonawczych Rady Związkowej do ustawy o podatku obrotowym według ogłoszenia kanclerza Rzeszy z dnia 26 lipca 1918 r. (Dziennik Centralny Rzeszy Niemieckiej str. 229) wprowadza się następujące zmiany:

- a) liczbę „60“ w ustępie 1 zastępuje się na rok 1921 liczbą „1000“;
- b) słowa „podczas trwania wojny“ w ustępie 2 skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się ministrowi b. dzielnicy pruskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1921 r.

Prezydent ministrów: P o n i k o w s k i.

Minister b. dzielnicy pruskiej: D r . J . T r z c i ń s k i.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, 24 października 1921 r.

Lipski, starosta.

693.

ROZPORZĄDZENIE

ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 27 sierpnia 1921 roku w sprawie ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków w ogrodnictwie.

Na mocy art. 6 lit. d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Ubezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków w ogrodnictwie w myśl 3 księgi Ordynacji ubezpieceniowej Rzeszy niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. przeprowadzać będzie Zarząd ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu.

§ 2. Prawa i obowiązki spółki ogrodniczej (Gärtnerei - Berufsgenossenschaft) w Kassel, utworzonej w wykonaniu punktu 3 obwieszczenia niemieckiej Rady Związkowej z dnia 10 października 1912 r. (Dziennik Centralny Rzeszy Niemieckiej str. 787) przechodzą na zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu, o ile działalność tej spółki rozciągała się na b. dzielnice pruska.

§ 3. Uchyla się punkt 3 obwieszczenia niemieckiej Rady Związkowej z dnia 10 października 1912 r. (Dziennik Centralny Rzeszy Niemieckiej str. 787).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister b. dziel. pr.: w. z. W a c h o w i a k.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, 24 października 1921 r.

Lipski, starosta.

694.

ROZPORZĄDZENIE

Min. Przem. i Handlu z dnia 30 września 1921 roku w sprawie wolnego handlu węglem.

W związku z zaprowadzeniem wolnego handlu węglem od 1-go października 1921 r. zostały wydane następujące zarządzenia:

1. Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 13 lipca 1921 w sprawie wolnego handlu węglem kamiennym, koksem, węglem brunatnym i brykietami (Dz. Ust. nr. 56 poz. 429);
2. rozporządzenie ministra przemysłu z dnia 25 sierpnia 1921 r., wydane w porozumieniu z ministrem kolei żelaznych w sprawie zaopatrywania w węgiel kolei żelaznych (Monitor Polski nr. 202 6 9 1921 poz. 267);
3. rozporządzenie ministra przemysłu i handlu z dnia 29 sierpnia 1921 r. w sprawie wprowadzenia świadectw dla przywozu i wywozu przez linię celną Rzeczypospolitej Polskiej węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego i brykietów węglowych (Dz. Ust. nr. 75 poz. 519);
4. rozporządzenie ministra przemysłu i handlu z dnia 10 września 1921 r., wydane w porozumieniu z ministrem kolei żelaznych w sprawie utworzenia Komitetu Węglowego (Monitor Polski nr. 211 17 9 1921 poz. 279).

Na zasadzie powyższych rozporządzeń konsumenci węgla i koksu, chcąc się zabezpieczyć w środki opałowe, winni postępować w sposób następujący:

I. Co do węgla krajowego.

Odbiorcy winni zwracać się po wszelkie informacje do Związku kopalń w celu zakupu węgla, regulując należność bezpośrednio ze sprzedawcą.

Poszczególne kopalnie węgla kamiennego i brunatnego przedkładają co miesiąc Komitetowi Węglowemu w Warszawie, ul. Jasna 1 listę sprzedanych ilości węgla, wyszczególniając stacje odbiorczą i nazwisko odbiorcy. Komitet Węglowy naznacza kolejność wysyłek dla poszczególnych odbiorców i przesyła zaakceptowane plany wysyłek poszczególnym kopalniom.

Odbiorcy winni zwracać się po wszelkie informacje do kopalń, z których węgiel nabyli.

Odbiorcy winni zgłaszać się do Komitetu Węglowego w terminie, który wskazany będzie przez Komitet Węglowy za pomocą ogłoszeń, odpisy swych na zakup węgla w kopalniach.

Przewóz węgla kamiennego i brunatnego polskiemu kolejami państwowymi może się odbywać jedynie na podstawie listów przewozowych, które wydane są przez Komitet Węglowy bezpośrednio zarządom poszczególnych kopalń lub odbiorcom, w razie przeekspedjowania węgla.

II. Co do węgla i koksu importowego.

Wwóz wskazanych środków opałowych przez stacje graniczne do Polski dozwolony jest jedynie na podstawie specjalnych pozwoleń, które wydane są w Komitecie Węglowym, Warszawa, Jasna 1.

Przewóz węgla i koksu importowego z Górnego Śląska i Zagłębia ostrawsko-karwińskiego polskiemu kolejami państwowymi może się odbywać również jedynie za listami przewozowymi, które wydane są przez Komitet Węglowy.

Minister: w. z. podpis nieczytelny.

Dyrektor departamentu.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, 20 października 1921 r.

Lipski, starosta.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Pomorskiego w sprawie kolekt.

1. Ponieważ w ostatnim czasie napływają coraz częściej wnioski tak ze strony jednostek, różnych komitetów, lub zrzeczeń o udzielenie pozwolenia na urządzenie kolekt publicznych przeto zwracam, celem uniknięcia niewłaściwego urzędowania w tej sprawie, uwagę pp. Starostów i Prezydentów miast Torunia i Grudziądza na następujące zasady:

2. Według § 11, 1, 4e instrukcji dla naczelnych prezesów z r. 1825 (G. S. 1826) i rozp. ministerjalnego z 16 2 56 (M. Bl. 116), ustawy z 3 6 1876 (G. S. 131) art. 24, rozp. z dnia 9 września 1876 (G. S. 395) art. I nr. 6, II nr. 2, III nr. 4 i ustawa z 7 6 1876 (G. S. 149) § 2 nr. 8 oraz rozp. z dnia 29 9 1876 (G. S. 401) art. I nr. 4, pozwolenia na kolekty publiczne na ulicach, placach, po domach i na kolekty kościelne, o ile ostatecznie odbywają się po za obrębem zabudowań kościelnych, udziela wojewoda, który dzierży władzę naczelnego prezesa i prezesa regencji.

Natomiast nie potrzeba pozwolenia władzy cywilnej na kolekty kościelne, o ile ostatnie odbywają się w obrębie zabudowań kościelnych, wystarczy wtenczas pozwolenie wyższej władzy kościelnej.

Nie potrzeba nawet pozwolenia władzy policyjnej na publiczne zawezwanie lub publiczną prośbę do składania dobrowolnych ofiar na pewien adres lub do redakcji gazet (rozp. z 25 listopada 1872 M. B. 334). Tak samo nie potrzeba pozwolenia władzy policyjnej na zbieranie składek na talerzach lub pobieranie wstępnego przy wejściu na salę na jakichkolwiek zebraniach publicznych (rozp. z 10 lipca 1890 M. B. 202 i 10 marca 1892 M. B. 193).

3. Bez względu na to, czy wnioskodawca pragnie urządzić kolektę publiczną na obszarze całego Województwa, czy też jednego powiatu lub nawet części powiatu, czy też tylko w jednej miejscowości winien się postarać o pozwolenie wojewody.

Wnioskodawcy winni przedłożyć plan organizacyjny kolekty a po ukończeniu teje zobowiązani są na żądanie przedłożyć sprawozdanie rachunkowe o rezultacie kolekty (rozp. z 11 listopada 1903 M. B. 229).

Wnioski o uzyskanie pozwolenia na kolekty powinni petenci składać do pp. Starostów wzgl. Prezydentów miast, pp. Starostowie wzgl. Prezydenci miast

winni je zaopiniować i przestać wojewodzie. Kolektorzy, zbierający składki po domach, muszą być zaopatrzeni w listy numerowane, potwierdzone przez miejscowe władze policyjne i w pozwolenie, wystawione przez wojewodę, i zaopatrzone w urzędową pieczęć wojewódzką lub też w potwierdzone przez miejscową władzę policyjną odpis pozwolenia, o ile odpis umieszczony jest na liście składkowania.

Jeżeli wnioskodawcą jest stowarzyszenie, winno dołączyć do wniosku wypełniony kwestjonariusz według niżej podanego wzoru. Kwestjonariusz ten musi być zatwierdzony przez miejscową władzę policyjną.

Pozwolenie na urządzenie kolekt udziela się w zasadzie tylko na cele ogólnodobroczyne.

Toruń, dnia 12 października 1921.

Wojewoda Pomorski:

(—) Jan Brejski.

Kwestjonariusz.

1	Nazwa instytucji urządzającej kolektę i odpowiedzialnej za nią	
2	Cel kolekty	
3	Termin kolekty	
4	Miejsce kolekty	
5	Czy, kiedy i w którym Sądzie powiatowym instytucja została zalegalizowana	
6	Nazwiska i adres członków zarządu	
7	Nazwisko i adresy osób zbierających pieniądze.	

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 24 października 1921 r.

Lipski, starosta.

OGŁOSZENIA

Mamy zapotrzebowanie oraz korzystny zbył na dobrze pielęgnowaną

WEŁNE.

Uprasza się o oferty z podaniem daty przedostatniego strzyżenia oraz rasy.

Również kupujemy każdą ilość

Jęczmienia browarowego, jako też kartofli jadalnych

i prosimy o możliwie telefoniczne oferty.

Pełna wypłata za okazaniem duplikatu.

Plac 23 Stycznia nr. 16.

Pardon i Kurzawa, Grudziądz.

Plac 23 Stycznia nr. 16.

Hurtowny handel zboża i produktów rolnych.

Telefon 858.

Adres telegr.: Parkurz.

Telefon 858.

Kupujemy:

pieńki,

drzewo opałowe,

drzewo świerkowe,

stary papier,

i słomę prasowaną

w wszelkich ilościach i po wysokich cenach.

„Wielkopolska Papiernia“

Towarzystwo Akcyjne.

BYDGOSZCZ, Gdańska 19.

Tel. 1137—1130.

Adr. teleg. „Papyrus Bydgoszcz“.